

1886. Första Kammaren. N:o 18.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Stats-Utskottets memorial N:o 28, med förslag till voteringsproposition i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande en punkt af Utskottets utlåtande angående regleringen af utgifterna under rikstatsens tredje hufvudtitel; och

N:o 4, angående villkoren för tillverkning af brännvin;

N:o 5, i anledning af väckta motioner rörande förändrade bestämmelser angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande samt i sammanhang dermed ifrågasatta ändringar i Kongl. förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883;

N:o 6, i anledning af väckt motion om särskild bevilning af gåfva, arf, fideikommiss och testamente; samt

N:o 7, angående allmänna bevillningen.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

Herr Lithander	under 12 dagar från denna dag,
» Widén	» 18 » » » »
» Borg	» 14 » » den 15 innev. Mars,
» Lundeberg	» 8 » » » » » »
Frih. Barnekow	» 14 » » och med den 15 innev. Mars,
Herr von Platen	» 14 » » » » » » » »
» Wallenius	» 14 » » » » » » » » och
» Nilsson	» 14 » » » » » » » »

Anställdes jemlikt 65 § Riksdagsordningen omröstning öfver följande, af Bevillnings-Utskottet i dess memorial N:o 2, punkten 1:o), föreslagna och af båda Kamrarne godkända voteringsproposition:

Den, som, i likhet med Andra Kammaren, vill, att af omalen Spanmål råg, hvete, korn, mais, ärter och bönor samt alla öfriga slag utom hafre och vicker skola åsättas en tull af 2 kronor för 100 kilogram, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Första Kammaren, afslagit Utskottets ifrågavarande hemställan.

Vid omröstningens slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—60;

Nej—77.

Sedan protokoll öfver omröstningen blifvit uppsatt, justerat och afsändt till Andra Kammaren, ankom derifrån ett protokollsutdrag, N:o 95, som upplästes och hvaraf inhemtades, att omröstningen derstädes utfallit med 104 Ja och 104 Nej samt att båda Kamrarnes sammanräknade röster befunnits utgöra 164 Ja och 181 Nej, hvadan beslut i frågan blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med Nej-propositionen.

Anställdes jemlikt 65 § Riksdagsordningen omröstning öfver följande, af Bevillnings-Utskottet i dess memorial N:o 2, punkten 2:o), föreslagna och af båda Kamrarne godkända voteringsproposition:

Den, som, i likhet med Andra Kammaren, vill, att malen Spanmål, mjöl och gryn, alla slag, skola åsättas en tull af 3 kronor 50 öre för 100 kilogram, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Första Kammaren, afslagit Utskottets ifrågavarande hemställan.

Vid omröstningens slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—54;

Nej—83.

Sedan protokoll öfver omröstningen blifvit uppsatt, justerad och afsändt till Andra Kammaren, ankom derifrån ett protokollsutdrag, N:o 96, som upplästes och hvaraf inhemtades, att omröstningen derstädes utfallit med 53 Ja och 153 Nej samt att båda Kamrarnes sammanräknade röster befunnits utgöra 107 Ja och 236 Nej, hvadan beslut i frågan blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med Nej-propositionen.

Anställes jemlikt 65 § Riksdagsordningen omröstning öfver följande, af Bevillnings-Utskottet i dess memorial N:o 2, punkten 3:o) föreslagna och af båda Kamrarne godkända voteringsproposition:

Den, som, i likhet med Andra Kammaren, vill, att Malt, äfven krossadt, skall åsättas en tull af 2 kronor 50 öre för 100 kilogram, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Första Kammaren, afslagit Utskottets ifrågavarande hemställan.

Vid omröstningens slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—53;

Nej—78.

Sedan protokoll öfver omröstningen blifvit uppsatt, justerad och afsändt till Andra Kammaren, ankom derifrån ett protokollsutdrag, N:o 97, som upplästes och hvaraf inhemtades, att omröstningen derstädes utfallit med 38 Ja och 152 Nej samt att båda Kamrarnes sammanräknade röster befunnits utgöra 91 Ja och 230 Nej, hvadan beslut i frågan blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med Nej-propositionen.

Anställdes jemlikt 65 § Riksdagsordningen omröstning öfver följande af Bevillnings-Utskottet i dess memorial N:o 2, punkten 4:o), föreslagna och af båda Kamrarne godkända voteringsproposition:

Den, som, i likhet med Andra Kammaren, vill, att Kli, alla slag, skola åsättas en tull af 30 öre för 100 kilogram, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Första Kammaren, afslagit Utskottets ifrågavarande hemställan.

Vid omröstningens slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—43;

Nej—80.

Sedan protokoll öfver omröstningen blifvit uppsatt, justeradt och afsändt till Andra Kammaren, ankom derifrån ett protokollsutdrag, N:o 98, som upplästes och hvaraf inhemtades, att omröstningen derstädes utfallit med 33 Ja och 139 Nej samt att båda Kamrarnes sammanräknade röster befunnits utgöra 76 Ja och 219 Nej, hvadan beslut i frågan blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med Nej-propositionen.

Herr Grefven och Talmannen yttrade:

I 5:te punkten af Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 1, angående vissa delar af tullbevillningen, hade Utskottet hemställt, att, för den händelse tull komme att åsättas flera eller färre af de i betänkandet under 1:o)—4:o) omförmälda artiklar, Riksdagen jemväl måtte besluta, att dessa tullar skulle såsom tilläggsafgifter till nu gällande tulltaxa jemväl innevarande år utgöras från den tid, som af Kongl. Maj:t bestämdes, samt i skrifvelse till Kongl. Maj:t, jemte öfverlemnande af sitt sålunda fattade beslut, anhålla, det Kongl. Maj:t ville så fort ske kunde förordna om beslutets trädande i kraft.

Denna Utskottets hemställan afslogs af Första Kammaren, men bifölls af Andra Kammaren.

Sedermera hade Bevillnings-Utskottet i sitt memorial N:o 2, för den händelse samtliga de der under 1:o)—4:o) omförmälda gemen-

samma omröstningar komma att utfalla i enlighet med Nej-propositionerna, hvarigenom den förutsättning som uppstälts för Utskottets i 5:te punkten af nämnda betänkande gjorda hemställan bortföle, föreslagit, att Utskottets i 5:te punkten gjorda hemställan måtte af Riksdagen anses förfallen; och hade båda Kamrarne godkänt detta förslag.

Vid sådant förhållande och då de ifrågavarande fyra omröstningarna nu utfallit i enlighet med Nej-propositionerna, torde Kammaren finna, att någon gemensam omröstning i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande 5:te punkten i Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 1 ej kan ega rum.

Härtill lemnade Kammaren jakande svar.

Anmälades och bordlades Lag-Utskottets utlåtanden:

N:o 41, i anledning af väckt motion om ändring i Förordningen om lagfart å fång till fast egendom den 16 Juni 1875; och

N:o 42, i anledning af väckta motioner angående främmande trosbekännares frikallande från bidrag till svenska kyrkan.

Föredrogs å nyo Första Kammarens Tillfälliga Utskotts den 8 och 10 i denna månad bordlagda utlåtande N:o 2, angående utredning i fråga om förbättrad pensionering af indelta soldater, som skadats i tjensten. *Förbättrad pensionering af indelta soldater, som skadats i tjensten.*

Herr Söderberg: Med stor ledsnad har jag sett, att Utskottet afstyrkt min motion. Jag trodde knappt att den skulle blifva så illa upptagen af Utskottet. Jag har af omvårdnad om den indelte stamsoldaten framkommit med denna begäran, och jag begär ju icke något annat än att Riksdagen skulle besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om en utredning huru en bättre pensionering och större godtgörelse skulle kunna åstadkommas för dessa i tjensten skadade stamsoldater. Pensioneringen indelas nu i fyra klasser. Jag skall be att få läsa upp bestämmelserna i ämnet:

»Afskedadt manskap undfår under vissa vilkor pension eller s. k. gratial ur Vadstena krigsmanshuskassa.

Pensionsstaten är indelad i 4 klasser:

1:o) De, som i rikets tjenst blifvit svårt sårade eller ådragit sig obotliga sjukdomar och till följd deraf äro alldeles oförmögne att sig sjelfve försörja, uppbära 72 kronor årligen, och kan pensionsbeloppet under vissa omständigheter höjas till 100 kronor.

2:o) De, som under tjenstgöring ådragit sig sådan skada eller sjuklighet, att de endast i ringa mån kunna bidra till sin bergning, uppbära årligen 48 kronor.

Förbättrad pensionering af indelta soldater, som skadats i tjensten. 3:o) De, som i tjensten undfått mindre skador, hvilka vid arbete äro dem hinderliga, eller ock ådragit sig sjukdomar, som kunna hafva menlig inverkan på arbetsförmågan, äfvensom de, hvilka med utmärkt välförhållande bevisat krigstillfällen eller tjent öfver 30 år, bekomma årligen 24 kronor.

(Forts.)

4:o) De, som äro 50 år gamle och tjent 30 år, samt jemväl sådane, som under en kortare tjenstetid varit i fält kommenderade och genom sjukdomar eller andra åkommor äro i behof af understöd, uppbära årligen 15 kronor.»

Det är egentligen dessa två sista pensionsklasser, som jag syftat på, ty de flesta komma aldrig upp i de båda första klasserna. Dit höra endast de, som blifvit svårt sårade och äro oförmögna till arbete samt sådana, som blifvit så skadade eller sjuke, att de endast i ringa mån kunna försörja sig med sitt arbete, men de, som tillhöra de båda sista klasserna, få icke pension förr än de tjent i 30 år eller blifvit skadade. Dessa kunna knappast få något från Vadstena krigsmanshuskassa, ty det går så lång tid åt innan de komma upp i den klass, att de få pension. I fjerde klassen särskildt fordras 50 lefnads- och 30 tjensteår eller ock att hafva blifvit skadad eller vara sjuk för att erhålla ett belopp af 15 kronor. I de flesta fall få dessa fjerde klassens pensionärer aldrig någon pension, utan endast dessa 15 kronor. Detta är ju en högst obetydlig summa. Jag har fäst min uppmärksamhet på den här saken många gånger och talat derom med befälhafvare, men de säga att de icke kunna göra något, utan att en riksdagsman borde väcka motion i ämnet, så att höga vederbörande kunde få taga saken om hand. Det är på denna grund jag kommit fram med min motion. Jag ber Kaminaren fästa sin uppmärksamhet vid densamma, så att den ifrågasatta skrifvelsen måtte kunna åstadkommas i det syfte, jag begärt. Jag yrkar bifall till min motion.

Herr Falk, Helmer: Jag ber att få uttala min tacksamhet till motionären för det han tänkt på de gamla stamsoldaternas ställning och önskat förbättra den medelst beredande af förhöjd pension. Hans begäran är mycket anspråkslös, i det han endast ber om utredning af frågan eller om aflåtande af en skrifvelse till Kongl. Maj:t i syfte att få utredt, huruvida en förhöjd pensionering möjligen låter sig göra. Utskottet har emellertid icke funnit lämpligt att tillstyrka en sådan skrifvelse, och jag vill icke klandra Utskottet därför, ty jag finner mer än väl de stora svårigheter, som skola möta att bereda dessa soldater en större pension. Jag tror likvisst, att både Kamrarne och Riksdagen mången gång hafva beslutit skrivelser till Kongl. Maj:t i mindre viktiga ämnen än detta. Blott för några dagar sedan har till exempel Riksdagen beslutit en skrifvelse till Kongl. Maj:t, med anhållan om utredning huruvida rust- och rothållare skulle kunna befrias från den högst obetydliga kostnad, som stundom förorsakas dem, för anskaffande af läkarevård och medikamenter åt soldaten. Jag tror, att detta är ett

ämne, som i vikt icke kan jämföras med det ifrågavarande. På sakens nuvarande ståndpunkt har jag emellertid icke något yrkande att göra, utan har blott velat uttala mina sympatier för motionens syfte.

Förbättrad pensionering af indelta soldater, som skadats i tjensten.

(Forts.)

Sedan öfverläggningen ansetts härmed slutad, yttrade Herr Grefven och Talmannen, att derunder endast yrkats, af Herr *Söderberg*, att Kammarén, med afslag å hvad Utskottet i förevarande utlåtande hemställt, skulle bifalla den i ämnet väckta motionen.

Härefter gjorde Herr Grefven och Talmannen propositioner, först på bifall till Utskottets hemställan och sedan på antagande af Herr *Söderbergs* förslag, samt förklarade sig finna den förra propositionen, som upprepades, vara med öfvervägande Ja besvarad.

Herr *Söderberg* begärde votering, i anledning hvaraf uppsattes, justerades och anslogs en omröstningsproposition af följande lydelse:

Den, som bifaller Första Kammaréns Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 2, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, afslås utlåtandet och bifalles den i ämnet väckta motionen.

Omröstningen företogs, och vid dess slut, sedan jemväl den förseglade sedeln öppnats, befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—44;

Nej—45.

Jemlikt stadgandet i 3 mom. af 63 § Riksdagsordningen skulle detta beslut genom utdrag af protokollet delgifvas Medkammaren.

Föredrogs å nyo och bifölls Första Kammaréns Tillfälliga Utskotts den 8 och 10 innevarande Mars bordlagda utlåtande N:o 3, i anledning af väckt fråga om ändring i sättet för utdelning af underhållsmedel till gratialister af krigsgemenskapen;

och som Andra Kammaréns i ämnet fattade beslut således blifvit i förändradt skick antaget, skulle jemlikt stadgandet i 3 mom. af 63 § Riksdagsordningen ärendet till Andra Kammarén återlemnas för vidare behandling.

Upplästes och godkändes Riksdagens kanslis förslag *dels* till Riksdagens skrivelser till Konungen:

N:o 12, angående val af fullmäktige i Riksbanken; och

N:o 13, angående val af fullmäktige i Riksgäldskontoret;

dels och till Riksdagens förordnanden:

N:o 14, för fullmäktige i Riksbanken;

N:o 15, för fullmäktige i Riksgäldskontoret;

N:o 16, för suppleanter till fullmäktige i Riksbanken; och

N:o 17, för suppleanter till fullmäktige i Riksgäldskontoret.

Herr Carlheim-Gyllensköld väckte en motion, N:o 54, om aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning i fråga om jordbrukskreditens ordnande.

Denna motion bordlades.

*Justering af
protokoll.*

Upplästes till justering protokollen vid Kammarens sammanträde den 4 i denna månad.

Herr Casparsson: Vid behandlingen af tullfrågan i denna Kam-mare torsdagen i förra veckan fäldes åtskilliga yttranden, som väl kunde varit förtjenta att upptagas och bemötas. Frukta att miss-bruka Kammarens talamod synes dock förmått de flesta af de uppträ-dande och äfven mig att icke för andra gången begära ordet. Ett yttrande föll dock, som icke får oanmärkt passera, ty det berör ett område, som inom den offentliga diskussionen alltid ansetts fridlyst och okränkbar. Den värde talaren på gefleborgsbänken, Herr Fors-sell, behagade om sina motståndare yttra att de hade »ondt samvete». Man har rätt att bemöta skäl med motskäl, man har rätt att mot an-dragna fakta anföra andra fakta, man har rätt att om så behöfves på det politiska området möta minor med kontraminoer. Man har äfven rätt, om man dertill anser sig ega auktoritet, att uppträda såsom un-dervisare för de i sin politiska tro svage och vacklande; men öfver *samvetet* eger man icke domsrätt. Handelsfriheten må af mången anses helig och okränkbar, men öfver och högre än denna frihet står dock samvetsfriheten, och öfver våra samveten erkänna vi ingen annan do-mare än Den, som dömer *sist*. Det är af denna anledning jag önskat till protokollet inlägga min allvarliga protest mot den domsrätt, den ärade representanten i detta hänseende tillåtit sig.

Detta yttrande mottogs med talrika bifallsrop.

*Justering af
protokoll.
(Forts)*

Herr Axell: Herr Grefve och Talman! Debatten om spanmåls-
tullar slutade så plötsligt, att jag icke blef i tillfälle, såsom jag ämnat,
att göra en personlig anmärkning. Jag anhåller emellertid nu vid
protokollets justering att få framställa densamma. Flere talare hade
missuppfattat eller misstydt ett mitt yttrande under debatten derhän,
att jag skulle hafva föreslagit eller påyrkat, att en fjerdedel af vår
befolkning skulle exporteras. Enligt det stenografiska, *ojusterade* pro-
tokollet, som jag har i min hand, föllo mina ord sålunda: »Men det
finnes också ett annat sätt, än genom en ökad hvete- och rågodling,
att åstadkomma den så mycket efterlängtrade jernvigten i den inhem-
ska produktionen. Vi behöfva nemligen blott exportera en fjerdedel
af vårt svenska folk — och jordbruket höjer sig med ens till den
ståndpunkt af utveckling, att det förmår fylla landets behof.» Detta
var naturligtvis sagdt såsom en deductio in absurdum af den protek-
tionistiska satsen: en närings utveckling skall mätas efter dess för-
måga att fylla landets behof. Jag skulle icke hafva ansett mitt fälda
yttrande eller den missuppfattning, som deraf orsakades, af sådan vikt,
att derä borde följa en förklaring från min sida, derest icke detsamma
föranledt en talare att göra en sammanställning, som innebar förebrä-
elsen för bristande fosterlandskärlek. En sådan förebräelse måste all-
tid vara sårande, äfven om den, såsom Kammararen behagade finna,
icke hade någon grund och fog i det uttryck, som replikerades. —
Jag anhåller att denna min personliga anmärkning får inflyta i dagens
protokoll öfver justeringen.

Herr Forssell, Hans: I anledning af talarens på uplandsbänken
yttrande ber jag få erinra Kammararen derom, att jag förra torsdagen
tillät mig framhålla, hursom från den protektionistiska sidan till
grund för alla dess yrkanden hade legat en begäran om höjning af
spanmålsprisen; men att en och annan talare, som framställde samma
begäran om höjning af spanmålsprisen genom tullsatser, det oaktadt
inför Kammararen sökte bevisa att ett fördyrande af spanmålen, en höj-
ning af spanmålspris *icke* skulle genom tullsatsen åstadkommas. Inför
denna uppenbara själmotsägelse frågade jag mig, huru den skulle
kunna förklaras, och jag fann ingen annan förklaringsgrund än att de,
som så gjorde, — jag vände mig icke mot talaren på uplandsbänken
och tror mig icke hafva haft anledning att syfta på honom — i själfva
verket hyste en stor ovilja mot fördyrandet af spanmålen, att de i sitt
eget innersta ogillade ett sådant fördyrande och fruktade för den känsla
detsamma skulle kunna väcka, och att de därför ville bevisa bort
spanmålens fördyrande, till och med under risk att dermed kullkasta
hela grunden för det system, de med så mycken ifver och så länge
förfäktat. I ögonblickets värma begagnade jag såsom en beteckning
för denna känsla orden: ondt samvete. Jag vet icke att detta uttryck,
åtminstone i andra länder, skulle kunna kallas oparlamentariskt; men
om det — såsom det tyckes hafva gjort — stött känsliga sinnen i denna

Justering af protokoll.
(Forts.) Kammare, är jag visst icke obenägen att vid justeringen af protokollet uttaga detsamma.

Öfverläggningen förklarades härmed slutad, och de upplästa protokollen godkändes.

Justerades tre protokollsutdrag för detta sammanträde.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

Herr Bexell	under 14 dagar från denna dag,
» Rappe	» 14 » » den 15 innevarande Mars och
» Christenson	» 18 » » » 16 » »

Kammaren åtskildes kl. 1,15 e. m.

In fidem

A. von Krusenstjerna.

Tisdagen den 16 Mars.

Kammaren sammanträdde klockan 2,30 e. m.

Herr Statsrådet Richert aflemnade Kongl. Maj:ts nedannämnda nådiga propositioner till Riksdagen:

1:o) med förslag till lag med vissa bestämmelser angående bankbolag med sedelutgifningsrätt, lag angående förändrad lydelse af 17 kapitlet 3 § Handelsbalken, lag angående bankbolags och sparbanks konkurs samt lag angående tillägg till och ändring i lagen för Rikets Ständers bank den 1 Mars 1830;

2:o) med förslag till förändrad lydelse af 71 § Riksdagsordningen; och

3:o) med förslag till förordning angående bankaktiebolag och förordning angående enskilda banker med rätt att utgifva egna bank-sedlar.

Herr Grefven och Talmannen mottog dessa propositioner med förklarande, att de skulle af Kammaren i grundlagsenlig ordning behandlas.

Justerades protokollet för den 8 i denna månad.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades Herr Falk, Helmer, under tre veckor från den 22 innevarande Mars.

Anmälles och bordlades

Stats-Utskottets memorial:

N:o 29, med förslag till voteringsproposition i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut angående personligt lönetillägg för Sekreteraren och Ombudsmannen i Riksgäldskontoret S. H. Wikblad; och

N:o 30, med förslag till åtskilliga stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret; äfvensom

Banko-Utskottets memorial:

N:o 5, i fråga om afskrifning ur Riksbankens afdelningskontors i Göteborg räkenskaper af åtskilliga fordringar;

N:o 6, i fråga om afskrifning af en fordran ur Riksbankens afdelningskontors i Visby räkenskaper; samt

N:o 7, i fråga om eftergift å en Riksbankens fordran.

Föredrogos och bordlades de nyss aflemnade Kongl. propositionerna.

Upplästes och godkändes Lag-Utskottets förslag till Riksdagens skrivelser till Konungen:

N:o 18, angående åtgärders vidtagande för anteckning i födelse- och husförhörsböcker af ej döpta barn af föräldrar tillhörande svenska kyrkan;

N:o 19, med förslag till Förordning om upphäfvande af Förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistande af katekesförhör, den 4 December 1765; och

N:o 20, om ändring i Förordningen angående särskilda sammankomster för andaktsöfning den 11 December 1868.

Efter föredragning af ett från Andra Kammaren ankommet protokollsutdrag, N:o 101, med delgifning af nämnde Kammares beslut i anledning af dess Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 12, i fråga om

skrifvelse till Kongl. Maj:t angående höjande af högsta delaktighetsbeloppet i Folkskolelärarnes pensionsinrättning, beslöt Första Kam-maren, på hemställan af Herr Vice Talmannen, att hänvisa detta ärende till sitt Tillfälliga Utskott N:o 3.

Efter föredragning af Herr Carlheim-Gyllenskölds den 13 i denna månad bordlagda motion, N:o 54, om aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning i fråga om Jordbrukskreditens ordnande, hänvisades motionen till Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 2.

Föredrogos, men bordlades å nyo, på flere ledamöters begäran, Lag-Utskottets den 10 innevarande Mars bordlagda utlåtanden N:is 39 och 40 äfvensom följande, den 13 i samma månad bordlagda ärenden, nemligen: Stats-Utskottets memorial N:o 28, Bevillnings-Utskottets betänkanden N:is 3—7 samt Lag-Utskottets utlåtanden N:is 41 och 42;

hvar efter på framställning af Herr Grefven och Talmannen beslöts, att dessa ärenden skulle sättas sist på föredragningslistan till nästa sammanträde.

Justerades tre protokollsutdrag för denna dag.

Kammaren åtskildes klockan 2,40 e. m.

In fidem

A. von Krusenstjerna.
